

Аналізуючи ситуацію в юриспруденції можна діти наступних висновків: показники у судовій сфері здаються досить хорошими. Це, мабуть, пов'язано з тим, що судити, є однією з найскладніших юридичних сфер діяльності, а в нашому суспільстві традиційно жінки роблять все, що найважче. Так, згідно з інформацією, опублікованою на офіційному веб-сайті, у Вищому господарському суді України є лише 59 суддів з яких чоловіків - 30, жінок - 29 (майже 50% / 50%). Іншими словами, існує принцип гендерної рівності.

Дещо гірша ситуація у Верховному Суді України. Із 20 суддів - 12 чоловіків та 8 жінок, тобто вже 60% / 40% (у 1,5 рази більше чоловіків) [4].

Щодо ринку юридичних послуг, то все ще гірше. Відповідно до дослідження "Юридична премія 2016" з 49 кращих юристів: чоловіків - 34, а жінок - 15 (тобто 69% / 31%) [4].

У нашому суспільстві жінки вже давно працюють нарівні з чоловіками. Проте жінкам на відміну від чоловіків у якомусь сенсі доводиться працювати трохи важче, адже роблячи вибір між роботою та дитиною, більшість вибирають друге. Далеко не завжди і не в усьому потрібно передувати чоловікам. Тому причини меншої кількості жінок у суспільному житті, політиці, юриспруденції, очевидно, криються в цій галузі.

Отже, підсумовуючи вище сказане можна констатувати, що останнім часом гендерні питання стали досить поширеними та популярними в юриспруденції. Гендерна проблема, її наукове розуміння та роль у суспільстві привертає все більше уваги з боку вчених. Вчені, особливо юристи, сьогодні все більше звертаються до гендерних досліджень, зростає роль гендерного підходу, можливість вивчити проблеми прав людини по-новому, і права жінок зокрема. Цей підхід допомагає стимулювати зміну масової свідомості, сприяє трансформації моралі, традицій, інституцій у позитивному напрямку. Сказане доводить, що сьогодні необхідно продовжувати фундаментальні наукові дослідження, щодо висвітлення гендерного підходу в методології юридичної науки.

1. Грицяк Н.В. Гендерні підходи у теорії та практиці державного управління. Вісник державної служби України. - 2003. - № 4. - С. 71-76.

2. Гендерна статистика України: сучасний стан, проблеми, напрями вдосконалення. – Запоріжжя: Друкарський світ, 2011. – 192 с.

3. Дорожкіна І.В., Ковальчук В.В. Інформаційно-практичний посібник "Гендерна політика в місцевих громадах". Чернігівська обласна організація Співки жінок України. - Чернігів, 2010. – 56 с.

4. Левченко К. Б. До проблеми конкретно-історичного характеру категорії "гендерна рівність". Український соціум. - 2005. - № 1 (6). - С. 26-30.

Ганна Савенко

курсант факультету підготовки
фахівців для органів
досудового розслідування

Науковий керівник: Вознюк К. Г.
викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА У СЕКТОРІ ОБОРОНИ ТА БЕЗПЕКИ

Питання гендерної рівності було та є доволі актуальним у будь-якій сфері людської професійної діяльності. Основною проблемою вважалось те, що участь жінок у так званих "чоловічих" професіях не є важливою та потрібною.

Жінки не мали можливості посідати керівні посади, тобто було поширеним явище так званої "скляної стелі", взагалі думка про те, що жінки можуть працювати на рівні з чоловіками вважалась абсурдом. Що ж вже казати про працевлаштування жінок та їх кар'єрний розвиток у секторі оборони та безпеки?

Проте навіть у шахтах, військових структурах та структурі МВС не обійтись без аналітичної та "паперової" роботи, на виконання якої в чоловіків не завжди вистачає терплячості

Не є новиною й те, що жінки краще вловлюють емоційний стан людини, таким чином маючи можливість контактувати з хворими особами, дітьми та з людьми похилого віку. .

Саме через це участь жінок є можливою та важливою не лише у виконанні паперової роботи, а й у роботі з дітьми та жінками, що постраждали від домашнього насильства або стали жертвами сексуального, фізичного та психологічного насилля.

Активізація процесів впровадження стандартів гендерної рівності в секторах оборони та в структурі МВС почалась відбуватись з початком війни на Донбасі.

«Жінки відчули потребу й необхідність долучитися до справи захисту Батьківщини, цілісності своєї землі й держави. Але на той час у законодавстві України було багато обмежень для того, щоб жінка повноцінно виконувала свої обов'язки військової служби. Так, наприклад, для жінок були переважно відкриті посади тилового забезпечення, фінансування і небойові посади. Тобто у них не було змоги офіційно обіймати посади, за якими вони практично виконували свої обов'язки. Їх оформлювали швачками, прачками, кухарками, але насправді вони були снайперками чи кулеметницями», – пригадала Любов Гуменюк. [1]

"За два останні роки впровадження (гендерної - ред.) політики можна побачити досить цікаву, і на мій погляд, позитивну динаміку, — збільшення частки жінок. І в ДСНС — на 5 відсотків, і в Національній поліції — на 2 відсотки, і в Нацгвардії збільшення відбулося десь на 7 відсотків", - повідомила заступник міністра внутрішніх справ Тетяна Ковальчук.[2]

Це призвело до збільшення кількості жінок на керівних посадах, зокрема, в Нацполіції: більш як на 4 відсотки збільшилася кількість жінок, у ДМС — на 0,5 відсотка, у Нацгвардії — на 3, 5 відсотка. За останній час у структурі МВС та ЗСУ спостерігається тенденція збільшення кількості жінок-працівниць, що обіймають керівні посади. [3]

"Сьогодні в системі МВС кількість жінок становить майже 39%. І майже кожна п'ята з них працює на керівній посаді", - сказав міністр. Така тенденція пояснюється відкритими посадами для жінок, доступністю отримання освіти у закладах зі специфічними умовами навчання. На його думку, ці цифри свідчать про те, що МВС готове до викликів часу. Аваков також наголосив: він пишається тим, що "наші жінки об'єдналися в асоціацію", яку визнали на міжнародному рівні.[3]

УАППО – це громадська організація, яка об'єднує жінок та чоловіків з різних правоохоронних агенцій. Її мета – впровадження гендерної рівності та надання рівних прав і можливостей для жінок та чоловіків у правоохоронних органах. [3]

Отже, розвиток феміністичного руху, та руху за гендерну рівність став поштовхом до можливого, безперешкодного кар'єрного росту для жінок. Одним із головних чинником таких стрімких змін стали події на Сході країни. Збільшення кількості жінок які вступають на службу до органів внутрішніх справ та збройних сил, та жінок офіцерів, що займають керівні посади показує, що країна готова до змін у секторі гендерної політики у сфері оборони та безпеки.

1. Впровадження гендерної рівності у секторі безпеки і оборони України: досягнення та виклики. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-presshall/2837474-vprovadzenna-gendernoi-rivnosti-u-sektori-bezpeki-i-oboroni-ukraini-dosagnenna-ta-vikliki.html>.

2. Кількість жінок у підрозділах МВС зросла. URL :<https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2833038-kilkist-zinok-u-pidrozdilah-mvs-zroslo-zastupnik-ministra.html>.

3. Майже 39% працівників системи МВС – жінки. URL :<https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2830433-avakov-majze-39-pracivnikiv-sistemi-mvs-zinki.html>.